

УЛЬС СЕСІІ

іхова здалі экзамен па сучаснай беларускай мове студэнцкага факультэта журналістыкі. Кожны другі тут атрыу. Задавалены застаўся выкладчык Арнадзь Іосіфавіч назамі Леаніда Віцітнева, ірыны іберавай, Наташы Сажаневай, Віктара Аучарзнікі і іншых, якія раней не вывучалі беларускую мову.

● Свой асноўны экзамен па дзяржаўнаму праву СССР першанкурснікі юрыдычнага факультэта І. Ванягель, В. Журава, І. Красоўская, І. Калядка, В. Хорау, Н. Астроўская і іншыя здалі дацэнту Анатолю Аляксандравічу Галаўко на выдатна.

● У гэту сесію поспех спадарожнічае студэнтам трэцяга курса гістарычнага факультэта. 24 чалавекі здаюць экзамены толькі на пяцёрні. Сярод іх А. Краўчанка, С. Нічыпарук, З. Шыбека, А. Мядзельцаў і іншыя. А выпускнікам гэтага факультэта Тані Глушаковай, Лене Баранавай, Пятру Шупляку, Валі Чыж, Олі Лапцевай і Алегу Кузняцову вучоны Савет вынес рашэнне уручыць дыпламы выдатнікаў.

● Пяцікурснікі матэматычнага факультэта абараняюць зараз свае дыпломныя работы. Вось вынікі дзевятай групы. З 11 дыпламантаў 9 абараніліся на выдатна. Гэта Л. Забела, В. Гароховіч, С. Втарыгіна, М. Дзеравенскі, А. Калінін, С. Савельзон, С. Шэрман, Е. Барбашына і В. Лахаданаў. Лепшыя з гэтых работ рэкамендаваны да друку. Старшыня камісіі прафесар Ф. Л. Кірылава гарача павіншавала выпускнікоў з паспяховым заканчэннем універсітэта, пажадала ім поспехаў у працы і у асабістым жыцці.

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОУНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА.

№ 23 (780) ● Пятніца, 19 чэрвеня 1970 г. ● Цана 2 кап. ● Год выдання XXIII

На здымках: (уверсе) прафесар Алена Паўлаўна Кесарава прымае у трэцякурснікаў біяфака экзамен па фізіялогіі чалавека і жывёл. Адказвае Галіна Шылаховіч.

Паспяхова завяршыўся і гэты экзамен для абітурэнта гістарычнага аддзялення завочнага факультэта маёра С. П. Запцава. Экзаменатары К. Р. Аперанка і Л. Ф. Лабунова адзілі яго веды па англійскай мове на добра.

Фота Д. Чаховіча.

ПРАПАГАНДЫСТЫ

ПАДВОДЗЯЦЬ ВЫНІКІ

Закончыўся вучэбны год у сістэме палітасветы. Кіраўнікі семінараў, прапагандысты падводзяць рахункі вялікай працы, улічваюць недахопы у планах на наступны год.

Асабліваю стабільнасць набыла праца у філасофскіх семінарах універсітэта. Характэрнымі для гэтага года былі ленынская тэматыка, павышаная цікавасць да заняткаў і разам з гэтым устойлівае іх наведванне. Семінары праводзіліся на высокім навуковым узроўні і з'явіліся сур'ёзнай школай не толькі паглыблення тэарэтычных ведаў, але і распрацоўкі новых праблем. Гэтым адзначаецца семінар прафесарска-выкладчыцкага саставу матэматычнага, хімічнага, фізічнага факультэтаў, дзе кіраўніком прафесар В. І. Сцяпану.

Актыўна праходзілі заняткі у калектыве вучэбна-вытворчых майстэрняў універсітэта. За год было праведзена 17 заняткаў, якія ахопліваюць шырокае кола палітычных пытанняў. Тут пры абмеркаванні на КПСС, Савета Міністраў СССР, ВЦСПС і ЦК ВЛКСМ аб эканоміі і беражлівасці выступаючымі было прапанавана упарадкаваць расход каштоўных каляровых металаў і пластыка, а таксама вырашана выкарыстоўваць другасны матэрыял для вытворчасці прасцейшых прыбораў. Толькі за тры месяцы гэта дало універсітэту каля 500 рублёў эканоміі.

Не менш цікава і карысна праходзілі заняткі на філалагічным, біялагічным, факкультэце журналістыкі і іншых.

А. СЛУКА.

БЫВАЙ, УНІВЕРСІТЭТ!

Да дзяржаўнага экзамена па гісторыі КПСС студэнты VI курса вячэрняга аддзялення гістфака рыхтаваліся доўга і напружана. Яшчэ б, здаваць жа трэба было па новай праграме, вывучыць шмат фактычнага матэрыялу, пямала першакрыніц. І перад гэтым апошнім экзаменам хваляванне было не менш, чым перад самым першым.

І вось вынік. З шаснаццаці студэнтаў першан групы чацвёрта атрымалі пяцёркі, восем — добрыя адзнакі, веды чатырох прызнаны камісіяй здавальняючымі.

Дацэнт З. Р. Грыгор'ева, якая прымала экзамен, адзначыла добрую падрыхтоўку студэнтаў, аднак падкрэсліла, што трэба больш уважліва вывучаць работы У. І. Леніна і лепш ведаць фактычны матэрыял. Тады не будзе такіх адзнак, як тройка.

Член дзяржаўнай камісіі дэкан факультэта П. З. Савачкін сказаў, што ён вельмі задаволен ведамі студэнтаў, асабліва такіх, як В. Курносав, А. Высоцкі, В. Кароткая, Т. Зубовіч, Д. Гафіятуліна, Л. Кавалёва, А. Зуеў і іншыя.

Вось і скончана вучоба. А зараз кожны з выпускнікоў пойдзе сваім дарогам: хто выкладаць у школе, хто у навуковыя установы, іншыя ж застануцца на ранейшым месцы работы.

Бывай, родны універсітэт, дзе мы шэсць гадоў вывучалі шмат навук. Мы цябе ніколі не забудзем!

М. ВЯРШЫНІН, выпускнік гістфака.

НА БРАСЛАЎСКІЯ АЗЁРЫ

Кожны год географічны факультэт прадстаўляе на агляд студэнцкія навуковыя работы, якія атрымліваюць высокія адзнакі. Гэта вынік настойлівай працы маладых даследчыкаў не толькі на працягу вучэбных семестраў, але і ў час летняй практыкі.

Вось і сёлета адна з груп будучых географаў пад кіраўніцтвам старшага інжынера лабараторы азэрнаўства Ірыны Аляксандраўны Мыслівец адіраўляецца на Браслаўскія азёры.

У час летняй практыкі студэнты другога, трэцяга, чацвёртага курсаў будуць вывучаць азёрныя глыбіні, састаўляць іх карты, праводзіць даследаванні рэк, ручаёў, што упадаюць у азёры, расліннасць і жывёльны свет вадаёмаў.

Усе даныя даследаванняў будуць апрацаваны ў лабараторыі азэрнаўства і выкарыстаны для навуковых работ.

І. СЕМІНА.

АБ ВЕДАХ СВЕДЧАЦЬ ЭКЗАМЕНЫ

Як і ў мінулыя гады, на фізічным факультэце летняя залюбка-экзаменацыйна сесія асабліва цяжкая. Па-першае, таму, што ў гэты час студэнты II—IV курсаў здаюць многа залікаў і экзаменаў, па-другое, усе яны выконваюць курсавыя работы. Аднак, нягледзячы на гэта, экзаменацыйная сесія пачалася своєчасова і арганізавана. Да 3 чэрвеня асноўная маса студэнтаў здала усе залікі па лабараторных, практычных і семінарскіх занятках. 283 студэнты пятага курса да гэтага часу здалі дзяржаўныя экзамены па марксісцка-ленінскай філасофіі. Прыемна

адзначаць, што пераважная большасць іх атрымала выдатныя і добрыя адзнакі.

Першыя экзамены сведчаць, што да іх студэнты падрыхтаваліся добра: яны паказваюць глыбокія і трывалыя веды. Так, напрыклад, у трэцяй групе чацвёртага курса 10 студэнтаў з 23 атрымалі выдатныя адзнакі па навуковаму камунізму, а на экзамене па спецпрадмету пяцёркі атрымалі 19 чалавек, астатнія паказалі добрыя веды. Без троек вытрымалі экзамен і студэнты дзевятай групы гэтага ж курса.

Добра падрыхтаваліся да сесіі студэнты трэцяга курса Я. Белагорцаў, П. Кухарчык, В. Бязрукаў, чацвёртага курса А. Мінько, Ю. Макараў, А. Лопараў, М. Вішнеўскі і многія іншыя.

Студэнты-радыёфізікі пятага курса прыступілі да абароны дыпломных работ. 80 працэнтаў выпускнікоў вытрымалі гэты адказны экзамен паспяхова. Выдатна атрымалі В. Нясцюк, І. Пятровіч, А. Пятроў і іншыя.

Аднак частка студэнтаў фізічнага факультэта недастаткова працавала над вывучэннем праграмаў матэ-

рыялу на працягу семестра і да экзаменацыйнай сесіі падрыхтавалася незадавальняюча. Да іх адносяцца А. Мішкарудны, С. Цішкевіч, А. Радзюк, В. Петачэнка, М. Злынаў, В. Скрабін, І. Мартынаў, Г. Рабцэвіч, В. Аудзейчык, В. Грозны і іншыя. Гэтыя студэнты на працягу семестра прапусцілі больш 25 працэнтаў усіх заняткаў. Іх, відаць, мала цікавіць глыбокія веды па сваёй спецыяльнасці, і займаюцца яны па прыняццю «абы здаць».

У паспяховасці сярод вучэбных груп ёсць вялікі разрыў. Адно вытрымліваюць экзамены на добра і выдат-

на, і здавальняючыя адзнакі тут паяўляюцца рэдка, другія паспяваюць ледзь-ледзь на здавальняюча і даюць вялікі працэнт адсеву. Да такіх слабых груп адносяцца чацвёртая, дзевятая і дванадцатая першага курса, адзінаццатая і пятнаццатая другога курса і некаторыя іншыя.

Многае ў паспяховасці залежыць ад калектыву групы. Там, дзе студэнты дружныя, згуртаваныя, пануе рабочая атмасфера, і лянныя стараюцца працаваць і засвойваюць матэрыял даволі паспяхова. Праграма на фізічным факультэце разлічана не на якіх-небудзь феноменаў, а

на працаўнікоў, і ўсе, хто з самага пачатку вучобы ўзяў за аснову працу, на працягу усіх пяці год паспяваюць на добра і выдатна. Прыкладам можа служыць вучоба студэнтаў, якія паступаюць ва універсітэт з перыферыяльных школ. Падрыхтоўка ў гэтых школах слабейшая, а выпускнікі вучацца значна лепш, чым паступіўшыя з мінскіх школ.

Лепшыя вынікі ў гэтую сесію паказваюць студэнты чацвёртага курса. Мне здаецца, што летняя сесія пройдзе больш паспяхова, чым зімовая.

Я. ПІСКУНОУ.

РАСКАЗВАЕМ ПРА НАШЫ
ФАКУЛЬТЭТЫ

Б У Д Н І

ШАДРЫХТОЎЧАГА

ІНТЭРВ'Ю ДАЕ У. Н. СТРЭЛЬЧАНКА, НАМЕСНІК ДЭКАНА

— З якой мэтай і калі быў створан падрыхтоўчы факультэт?

— У кастрычніку 1961 года. Такія ж факультэты існуюць у вуню многіх іншых гарадоў, напрыклад, у Маскве, Ленінградзе, Кіеве. Яны створаны для таго, каб дапамагчы развіваючымся краінам у падрыхтоўцы нацыянальных кадраў. Мэта нашага факультэта — пад-

рыхтаваць іншаземцаў да вучобы у вуню. Як правіла, да нас прыязджаюць студэнты, якія зусім не валодаюць рускай мовай. Разам з вывучэннем рускай мовы яны паўтараюць асноўны курс навук.

— Як вядзецца навучанне на факультэце?

— Мы маем тры кафедры: рускай мовы, прырода-

знаучых і грамадскіх дысцыплін. Студэнты разбіваюцца на патокі па 12—14 чалавек, а для вывучэння рускай мовы — на групы па 6—7 чалавек. Заняткі праводзяцца ў добра абсталяваных кабінетах кваліфікаванымі выкладчыкамі. За год студэнты авалодваюць рускай мовай настолькі, што могуць слухаць лекцыі, весці канспекты.

— Ці знаёмяцца навучэнцы падрыхтоўчага факультэта з гісторыяй Мінска, з жыццём савецкіх людзей?

— Вядома. Студэнтам чытаецца спецыяльны курс «Савецкі Саюз». Ён уключае ў сябе лекцыі па гісторыі сацыялістычнай рэвалюцыі ў нашай краіне, Айчыннай вайны, Беларусі і Мінска. Акрамя гэтага, праводзяцца экскурсіі на фаб-

рыкі і заводы, сустрэчы з перадавікамі вытворчасці, з лепшымі вучонымі рэспублікі.

— Як выкарыстоўваюць студэнты вольны час?

— Любяць гуляць у валейбол, баскетбол, удзельнічаюць у мастацкай самадзейнасці, глядзяць кінатэатры, знаёмяцца з жыццём горада.

У час летняга адпачынку арганізуюцца аўтапоезды «Дружба» па гарадах Беларусі. Кожны год наладжваюцца экскурсіі ў Брэсцкую крэпасць. У гэтым годзе такая экскурсія аказала вялікае уражанне на студэнтаў. Часта многія з іх праводзяць свой адпачынак на Мінскім моры.

У ЦЕСНЫМ СЯБРОЎСТВЕ

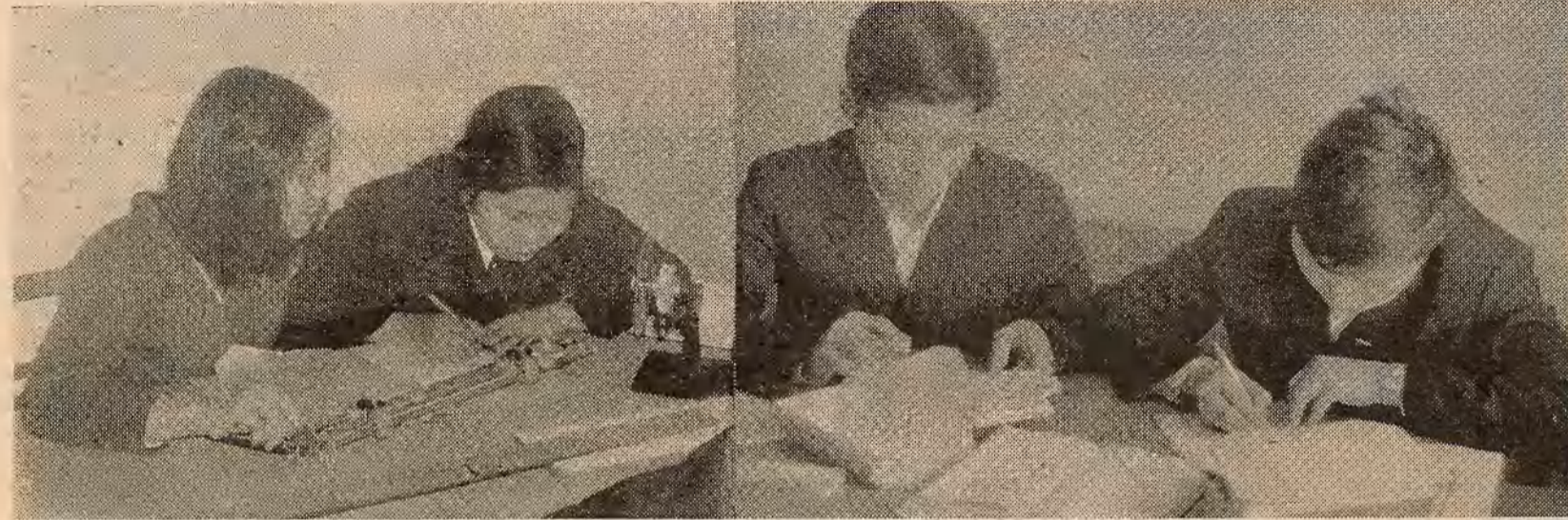
Наш універсітэт адносіцца да ліку вуню краіны, дзе разам з савецкімі студэнтамі вучацца юнакі і дзяўчаты з розных краін свету. Сёння у нашым дружным студэнцкім калектыве жывуць прадстаўнікі 21 краіны Еўропы, Азіі, Афрыкі і Лацінскай Амерыкі — 336 замежных студэнтаў. 188 з іх вучацца на асноўных факультэтах: фізічным, матэматычным, хімічным, біялагічным, юрыдычным і філалагічным. Але сёння размова пра наш падрыхтоўчы факультэт, поспехі якога неаднаразова адзначаліся міністэрствамі вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыі СССР і БССР. Створаны дзевяць год назад, сёння ён налічвае ўжо сотні выпускнікоў. Сёлета яшчэ 148 яго выхаванцаў стануць студэнтамі вуню і тэхнікумаў нашай краіны.

Усю асноўную педагогічна-выхаваўчую работу на факультэце вядзе педагогічны калектыв. Але гэтая важная справа не праходзіць і міма камсамольскай арганізацыі універсітэта. Самыя цесны і непасрэдны кантакты існуе паміж студэнтамі падрыхтоўчага факультэта і яго камсамольскай арганізацыяй. І хоць яна тут невялікая, але ў яе актыве можна назваць рад значных і цікавых спраў, сярод якіх асаблівае месца займае правядзенне Ленінскага заліку. І таму не выпадкова ў гонар ленінскага юбілею ўсе камсамольцы падрыхтоўчага факультэта адзначаны камітэтам камсамола універсітэта.

Добрае слова падзякі можна сказаць і інтэрнацыянальнаму студсавету, якім кіруе В. Сярга. Рэгулярны выпуск нацыянальнай газеты «Дружба», радыёгазеты, афармленне цікавых тэматычных стэндаў і выставак надае інтэрнату не толькі прывабны выгляд, але і стварае добры настрой для работы.

Па праву ганарыцца падрыхтоўчы факультэт сваёй мастацкай самадзейнасцю, якой кіруе А. У. Саннікава. Хоць пажадаць гэтаму дружнаму калектыву яшчэ большых поспехаў у іх важнай працы.

В. КУШНЕР,
намеснік сакратара камітэта камсамола БДУ па інтэрнацыянальнай рабоце.

ВЫВУЧАЮЧЫ МОВУ ІЛЫЧА

Словы У. Маякоўскага «Я рускі бы вывучыў толькі за тое, што ім разгаварывалі Ленин» можна лічыць дэвізам кожнага студэнта падрыхтоўчага факультэта. З вялікай цікавасцю і стараннасцю вывучаюць яны рускую мову. Кіруе гэтай вучобай кафедра рускай мовы, якую ўзначальвае Таіса Паулаўна Пleshчанка. Мы сустрэліся з ёй якраз у той час, калі заняткі ўжо скончыліся і ў вучэбным корпусе усталявалася цішыня.

Стомленая пасля працоўнага дня, яна прыкметна ажыўляецца, калі гаворка заходзіць аб яе рабоце.

— Прыязджаюць да нас юнакі і дзяўчаты, якія зусім не ведаюць рускай мовы. А працуем мы без перакладчыкаў, таму часта бывае вельмі цяжка.

Пачынаецца работа з алфавіта, пастаноўкі гукаў. На першае месца ставіцца лексіка бытавога характару, потым — па чарчэнню, матэматыцы, фізіцы. Для глыбейшага вывучэння мовы праводзяцца гурткі па тэкстах, экскурсіі ў музеі, да помнікаў, на прадпрыемствы.

Выкладчыкамі кафедры падрыхтаван і выдадзены зборнік «Героі Беларусі». Тэксты, змешчаныя ў ім, дапамагаюць не толькі вывучаць мову, але і знаёмяць з гісторыяй Беларусі.

З другога семестра студэнтаў рыхтуюць да канспектавання, вядзецца работа з газетай.

На факультэце есць свой радыёвузел. Перадачы рыхтуюць студэнты разам з выкладчыкамі. У іх, як і ў газеце «Дружба», асвятляецца рознабаковае жыццё нашых в'етнамскіх сяброў.

Кожны выкладчык кафедры з'яўляецца адначасова і выхавателем. Многіх з іх студэнты называюць «рускай мамай», пішуць аб іх сваім блізім на радзіму.

Мы ўвесь час памятаем, што нашы навучэнцы жывуць далёка ад дому і стараемся акружыць іх увагай, дапамагчы ва ўсім.

У вучэбным корпусе падрыхтоўчага факультэта пакуль што цішыня. Але вось раздаецца званок, і калідор напаяняецца гоманам і вясёлым смехам.

Мы чакаем прэзідэнта в'етнамскага зямляцтва Чан Ван Чыонга. Ён абяцаў раскажаць аб жыцці сваіх суайчыннікаў у Савецкім Саюзе, аб іх уражаннях.

Потым мы сядзім у свабоднай аўдыторыі і Чыонг раскажае:

— Мы перапоўнены пачуццём горадасці і радасці за тое, што жывём і вучымся ў Савецкім Саюзе, на Радзіме Вялікага Леніна. Ужо з першых дзён знаходжання ў СССР мы рыхтаваліся да дастойнай сустрэчы ленінскага юбілею. Каб з гонарам адзначыць вялікую дату, мы паспяхова здалі Ленінскі залік, развучылі новыя песні аб Леніне. Кожны з нас напісаў сацыяльнае «Ленін у маім жыцці», якое адлюстравала пачуццё

У СПРАВАХ МАЦНЕЕ ДРУЖБА

удзячнасці і бясконцай любові да ільча. Але галоўнае, чым мы сустрэлі ленінскі юбілей, — нашы лоспехі ў вучобе.

Мы жывём далёка ад радзімы, але адчуваем сябе як дома са сваімі роднымі, таму што выкладчыкі і студэнты клапацяцца аб нас, дапамагаюць у любую цяжкую хвіліну. Нашым родным хочацца ведаць больш аб Савецкай краіне. І ў пільмах на радзіму мы раскажваем аб гераічным савецкім народзе, аб яго поспехах. І тут мы не сумеем, бо побач з намі нашы рускія сябры.

Аб гераічным подзвігу Брэсцкай крэпасці раскажае яе абаронца Цімафей Пятровіч Дамброўскі.

Фота М. Нечыпарэнкі

«ГАВОРЫМ, СПЯВАЕМ

ПА-РУСКУ»

Часта пасля заняткаў за дзвярыма аўдыторыі чуецца песня. Тонкі дзявочы голас старанна выводзіць: «Широка страна моя родная... Гэта ідзе рэпетыцыя гуртка мастацкай самадзейнасці, якім кіруе выкладчык Ала Уладзіміраўна Саннікава. Развучаюць новую песню — і Ала Уладзіміраўна раскажае змест, яе гісторыю. І цяпер ужо самі рэбяты шукаюць ноты, матэрыялы аб песнях.

Да 100-годдзя з дня нараджэння У. І. Леніна харавы гурток падрыхтаваў праграму, якая складаецца з песень аб Леніне, пра Мінск і песень першых пяцігодак. А ў рэпертуары танцавальнага гуртка — на-

родныя в'етнамскія танцы і танцы Беларусі. Аўдыторыя глядачоў у гурткуцаў самая розная: таварышы па факультэту, студэнты політэхнічнага інстытута, рабочыя камвольнага камбіната, калгаснікі.

Сёлета на сустрэчы са студэнтамі ў горадзе-героі Брэсце ўдзельнікі мастацкай самадзейнасці выступілі з канцэртамі. Асабліва цёпла прымалі слухачы песню «З чаго пачынаецца Радзіма?» у выкананні Чан Ань Міня. Вельмі спадабаўся і дуэт Фам Хонг Дзэеп і Бу Тхі Бінь, які выканаў песню «Івушка».

І як бы завяршэннем вялікай работы гуртка з'яўляецца вечар «Гаворым, спяваем па-руску». Ён адбываецца кожнай вясной, калі надыходзіць пара развітання з факультэтам.

Матэрыялы старонкі падрыхтаваны студэнтамі І курса факультэта журналістыкі А. ЛАМЕНА і Л. ПЕРАСЫПНІАЙ.

УСПАМІНАЮЦЬ ВЕТЭРАНЫ

Кветкамі і аплады-
ментамі сустракалі студэнты флалагічнага факультэта былых удзельнікаў Вялікай Айчыннай вайны. На гэты раз гасцямі былі праслаўлены партызанскі камандзір Герой Савецкага Саюза Р. Н. Мачульскі, камісар адной з брыгад яго злучэння В. В. Фёдару, Герой Савецкага Саюза Д. П. Жмуруоскі і іншыя.

І пацяклі успаміны... Пра баявыя справы партызан Бягомльска-Барысаўскага злучэння расказаў Р. Н. Мачульскі, аўтар кнігі «Вечны агонь».

Данілівых і уражлівых слухачоў асабліва узрушыў яго усхваляваны расказ пра семнаццацігадовую разведчыцу з вёскі Звянцэ Барысаўскага раёна Аню Іваноўскую. Аня была ад нараджэння сляпой. У суровы час яна сэрцам адчула непрымірную нянавіць да ворага і знайшла сваё месца ў барацьбе. Хадзіла з павадыром па вёсках, збірала даныя для партызан, і не было спакою ворагам на чужой зямлі.

...Успаміны, успаміны... Узрыў мата праз раку Арэсу на адзінай Прыбалтыйскай чыгунцы у час баёў пад Сталінградом — спыненне работы яе на 18 сутак... Засылка агентуры у абвер... Раёны, у якіх на працягу ўсёй акупацыі існавала Савецкая ўлада, куды не ступала нага ворага...

Добрыя, з затоенай усмешкай вочы Р. Н. Мачульскага задумешна глядзяць на моладзь, што пільна, баючыся прапусціць слова, слухае яго. Вось гэтыя вочы бачылі жахі вайны, глядзелі у прыцэл на ненавіснага ворага. За шчасліваю будучыню ішлі у той суровы час у бой, на смерць савецкія салдаты і перамаглі.

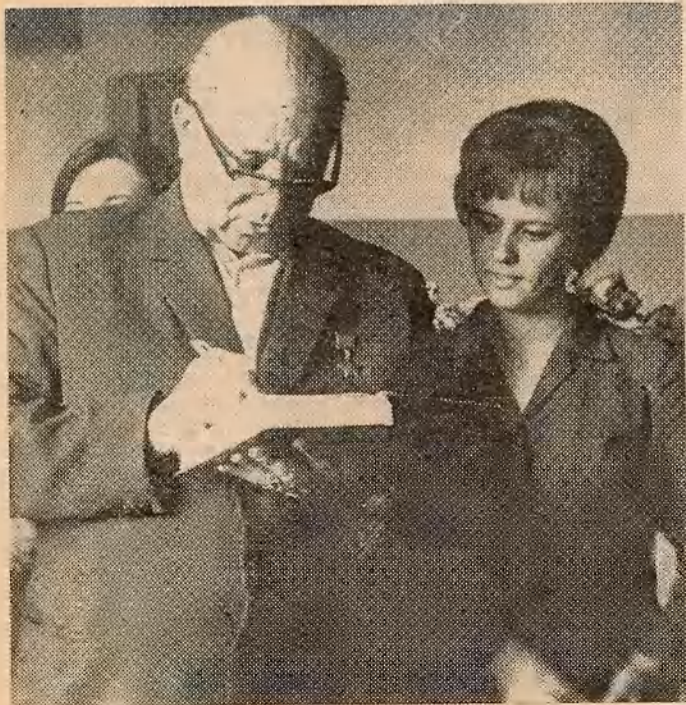
Ну а як яны, маладыя? Ім зараз столькі год, колькі было тады Ані Іваноўскай. Не, не падвядуць! На гераічныя справы, на подзвіг здольны юнакі і дзяўчаты з расшчэпленым, поўным энергіі позіркам.

...У раскрытыя насцеж вокны заглядвае каштан. Чыстае неба ў недасягамай вышыні чэрціць страля самалёта...

Байцы успамінаюць мінулыя дні.

НА ЗДЫМКУ: Р. Н. Мачульскі падпісвае сваю кнігу «Вечны агонь».

В. ФЕРАНЦ.
Фота аўтара.

3 МАРКАЙ ВЫДАВЕЦТВА БДУ

Прыкладна каля 50-ці кніжак і зборнікаў самага разнастайнага зместу значыцца ў плане выдавецтва БДУ імя У. І. Леніна на 1970 год. Адны з іх чытач ужо можа купіць у кнігарнях, другія знаходзяцца ў вытворчасці, трэція пакуль што рэдагуюцца. Як бачым, прадукцыя для адкаго выдавецтва даволі багатая, і тым больш прыемна, што кнігі, якія ўжо убачылі свет, атрымалі станоўчую ацэнку як у звычайнага чытача, так і крытыка-прафесіянала. Так, напрыклад, высока ацанлі крытыкі манаграфію М. Рожына «Газета «Северо-Западный край», у якой даследуецца пытанне прапаганды адной з першых беларускіх газет марксісцка-ленінскай тэорыі. Абапіраючыся на канкрэтныя факты, даследчык паказвае таксама ролю газеты ў барацьбе супраць дробнабуржуазнай ідэалогіі і ў развіцці рэвалюцыйна-дэмакратычных прынцыпаў у этэтыцы.

Прыгожай знешне і ёмістай па зместу атрымалася манаграфія М. Лазарука «Беларуская паэма у другой палавіне XIX — пачатку XX стагоддзя». У ёй аўтар паставіў перад сабой складанейшую задачу — даследаваць развіццё жанра паэмы ў беларускай літаратуры ад-

значанага перыяду. У полі зроку вучонага аказаліся ананімныя мастацка-публіцыстычныя творы ў вершах, так званыя «гутаркі», ліра-эпічныя творы Ф. Багушэвіча, Я. Лучыны і іншых паэтаў XIX стагоддзя. Асабліва увага аддаецца ў кнізе паэмам Я. Купалы, Я. Коласа, М. Багдановіча як творам, якія сталі самым значным дасягненнем у развіцці жанра паэмы дакастрычніцкага перыяду.

Цэнтральнаму друкаванаму органу Кампартыі Беларусі—газете «Звязда» у гонар Айчыннай вайны прысвечана кніга М. Дастанкі, сялянскаму руху ў Заходняй Беларусі [1920—1939 гг.] — кніга А. Сарокіна, памфлетную спадчыну Я. Галана і традыцыі М. Горкага даследуе П. Ткачоў («Вечны бой»). Несумненна, пільную увагу прыцягнуць прысвечаныя 100-годдзю з дня нараджэння У. І. Леніна кнігі Р. Левіна «Ленін і сучасныя праблемы тэорыі познання» і М. Зярніцкага «Великий мастер публицистики».

Выдавецтва БДУ створана ў снежні 1967 года, але ўжо за гэты кароткі тэрмін выпушчана 150 кніг і брашур розных назваў агульным тыражом каля 700 тысяч экзэмпляраў. Штомесяц вы-

даецца часопіс «Вестник Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя У. І. Леніна».

Расце папулярнасць нашых выданняў. Аб гэтым сведчаць заяўкі на кнігі выдавецтва. Так, «Лекцыі па гісторыі КПСС» ідуць тыражом у 100 тысяч экзэмпля-

раў, «Пособие по физике для поступающих в вузы» — 100 тысяч, «Лекции по педагогике» і «Основы научного атеизма» — па 25 тысяч.

Няма магчымасці нават бегла ахарактарызаваць кожную кнігу, якую атрымае чытач у гэтым годзе,

і тым больш даць яму нейкія рэкамендацыі. Каб пераканацца ў дабротнасці і навуковым узроўні кніг з маркай выдавецтва БДУ імя У. І. Леніна, трэба самому пазнаёміцца з імі.

Л. САМАСЕЙКА,
ст. рэдактар выдавецтва.

ЗАПРАШАЕМ ДА РАЗМОВЫ ПЯЦІКУРСНІКА

МЕРКАВАННІ ФІЗІКА

Для пяцікурснікаў студэнцкія гады адлічаны. І цяпер, калі з імі развітаеся, яны асабліва дарагія. Мы прапанавалі некалькі пытанняў пяцікурсніку фізічнага факультэта Леаніду Бураву. «Тыповы фізік», — так нам адрэкамендавалі яго ў факультэцкім камітэце камсамола. Нам здаецца, думкі Леаніда аб фізіцы і сваім факультэце, аб выбары прафесіі і прызначэнні, аб сабе і сваіх таварышах будуць цікавы чытачу.

— Ты стаў фізікам. А ці магло быць інакш? І што адыграла рашаючую ролю ў тваім выбары?

— Як стаў фізікам? Гэта і проста і складана. Калі чалавек гаворыць, што нейкі адзін фактар зрабіў уплыў на яго выбар, я не веру яму. А калі і так, то наўрад ці яго гэта дараго. Чалавек павінен быць унутрана падрыхтаван, перш чым зрабіць крок насустрач сваёй прафесіі.

Мне здаецца, напрамак будучай работы павінен фарміраваць школа, паколькі яна закладвае падмурак ведаў.

Што датычыць мяне, то

захапленне будучай прафесіяй складалася пад уплывам многіх фактараў: і школы, і сям'і, магчыма, характару. Але, напэўна, самае галоўнае — самому зразуменьце прыгажосць фізікі. Гэта ж самая паэтычная кніга ў свеце, толькі напісана яна мовай матэматыкі. І яшчэ адно. Да фізікі нельга прысціг выпадкова. Ні ў якім разе! Ёй трэба «захаваць» і «перахаваць» так, каб хвароба гэта стала хронічнай.

— Ці ёсць розніца паміж тым, што ты думаеш аб фізіцы да паступлення ва ўніверсітэт, і цяперашнім тваім уяўленнем аб ёй? Чым захапіла цябе гэта навук?

— Калі вывучаеш фізіку, упердазе заўсёды гарызонт. У школе шлях да яго больш роўны, можна уявіць сабе, што едзеш поездам. А ва ўніверсітэце з гэтага поезда прыйшлося злезці і далей ісці пяхом. Калі пачынаеш працаваць сам, то ўжо трэба пашыраць гарызонт далей.

— Вядома, фізіка для цябе—галоўнае. Але, акрамя яе, што-небудзь яшчэ ёсць, без чаго табе было б сумна

жыць, вучыцца?

— Па-мойму, аднаго захаплення быць не можа. Кнігі? Безумоўна. Люблю навуковую фантастыку. Дарэчы, гэта — захапленне многіх фізікаў. Палова маіх знаёмых калі не збірае, то рэгулярна чытае фантастыку. Падабаецца добры дэтэктыў. Гэта ўжо спецыяльнасць наклала свой адбітак на густ: пошук арыгнальнай ідэі — гэта ж таксама дэтэктыў, ды яшчэ які! З мастацкай літаратуры люблю Ільфа і Пятрова, Марка Твена.

Музыка? Без яе нельга. Люблю класіку, але не ўсю: Бах, Бетховен, Грыг, Шуберт, Чайкоўскі. Пад рытмічную музыку больш люблю танцаваць, чым слухаць яе. А самае лепшае — рускі старадаўні раманс, асабліва на словы Ясеніна.

Безумоўна, спорт. Але толькі для сябе: на боль-

шае не хэпае часу. Летам—футбол, зімой—лыжы. Вялікія нагрукі добра зніжаюць нервовае напружанне. Вось толькі не заўсёды удаецца. Тады гітара. Калі гаварыць аб самым моцным захапленні, то яна.

— Што ты думаеш аб грамадскай рабоце, аб цяжкасцях камітэта камсамола свайго факультэта?

— Жыццё чалавека нельга дзяліць на нейкія састанныя часткі. Нельга лічыць, што ёсць нешта плюс грамадскае жыццё. І зноў крыху аб школе. Там пачынаецца камсамольскае жыццё. Але як? Пад апекай старэйшых. І часта атрымліваецца так: скончыў чалавек школу, а жыццё самастойна не умее. Трапіў у вуз. Калектыў вялікі. А добрай няні няма.

— Як, па-твойму, што галоўнае у дружбе? Што цябе засмучае часам у тваіх таварышах?

— У дружбе галоўнае — разуменне. Разуменьце сябра без лішніх слоў. І яшчэ дабрата. Дабрата адносін, да-

брата пацужыя. Гэта самая лепшая якасць чалавечай душы. І самая вялікая бяда часткі сучаснай моладзі — вульгарная няшчырасць, імкненне схаваць самае лепшае пад абалонкай цынізму.

— Над чым ты працуеш, тама тваёй даследчай работы?

— Цяжка будзе зразуменьце недасведчанаму. Паспрабую вызначыць напрамак. Да апошняга часу ўсе працэсы разглядаліся ў лінейным прыбліжэнні. З паяўленнем крыніц магунных патокаў выпраменьвання стала магчымым вывучэнне нелінейных працэсаў. Цяпер працую над працэсамі двухфатоновага паглынання.

— Як вырашыла твой лес размеркаванне? Задаволен?

— Застаюся ва ўніверсітэце. Ці падабаецца? Яшчэ б! Гэта ж магчымаць займацца тым, да чаго імкнуўся, рабіць тое, у чым бачышсэнс жыцця.

Р. ЖАРДЭЦКАЯ.

Нават кожны куток універсітэцкага сквера студэнты-гаспадары і абітурыенты стараюцца выкарыстаць для падрыхтоўкі да экзаменаў. Фотаацюд Д. Чаховіча.

«НАСЦЕНГАЗЕЦЕ «ЖУРНАЛІСТ» — СВАЁ АБЛІЧЧА»

Пад такім загалюкам у № 13 нашай газеты за 10 красавіка 1970 г. быў змешчан матэрыял, у якім былі выказаны крытычныя заувагі аб насценнай газеце факультэта журналістыкі. Як навед-

міў сакратар партыйнага бюро факультэта тав. Дастанка, выступленне газеты абмеркавана на пасяджэнні партыйнага бюро. Крытыка прызнана правільнай. Намечана прыцягнуць да работы

у рэдкалегіі насценнай газеты шырокае кола аўтараў з ліку студэнтаў. Прызнана мэтазгодным кіраўніком новага саставу рэдкалегіі вылучыць выкладчыка.

Рэдактар А. А. НІКОЛЕНКА.